

สรุป อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการเขียนลายเส้นอักษรไทยของเด็กก่อนวัยเรียนด้านความสามารถในการลากเส้นให้ถูกต้องทิศทางระหว่างการฝึกด้วยเครื่องเล่นและการฝึกด้วยแบบฝึก

สมมุติฐานของการวิจัย

สัมฤทธิ์ผลในการเขียนลายเส้นอักษรไทยระหว่างกลุ่มที่ฝึกด้วยเครื่องเล่นและกลุ่มที่ฝึกด้วยแบบฝึกแตกต่างกัน

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนอนุบาลปีที่ 1 ของโรงเรียนอนุบาลบ้านเด็ก จำนวน 40 คน แบ่งเป็นเพศชายและเพศหญิงอย่างละเท่า ๆ กัน มีอายุระหว่าง 3 ขวบ 2 เดือน - 3 ขวบ 11 เดือน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องเล่นสำหรับนำการฝึกทักษะในการเขียนลายเส้นอักษรไทยทั้ง 13 แบบ ที่เด็กจำเป็นต้องฝึกก่อนการเขียนอักษรไทย รวมทั้งหมด 7 ชุด ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิและหาความตรงตามเนื้อหาและประสิทธิภาพแล้ว
2. แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลในการเขียนลายเส้นอักษรไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเครื่องเล่นทั้ง 7 ชุด ไปทดลองสอนนักเรียนในกลุ่มทดลอง ตามแผนการสอนที่ได้สร้างขึ้น โดยใช้เวลาในการฝึก 7 วัน ๆ ละ 1 ชุด ชุดละ 2 รอบ หลังจากที่ได้ฝึกครบทั้ง 7 ชุด แล้ว ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ สัมฤทธิ์ผลในการเขียนลายเส้นอักษรไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมุ่งเน้นการลากเส้น ให้ถูกต้องทิศทาง ในขณะเดียวกัน ในกลุ่มควบคุมก็ได้ครูผู้สอนฝึกให้เด็กเขียนเส้นทั้ง 13 เส้น ตามแบบ ฝึกของกรมวิชาการ ภายในเวลา 7 วัน และเมื่อครบตามเวลาแล้ว ก็ให้นักเรียนทำแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผล เช่นเดียวกัน จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้ง 2 กลุ่มมาเปรียบเทียบกันโดยทดสอบค่าที (t -test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลด้านการเขียนลายเส้น อักษรไทยของเด็กแต่ละกลุ่มมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของแต่ละกลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t -test)

สรุปผลการวิจัย

สัมฤทธิ์ผลในการเขียนลายเส้นอักษรไทยของนักเรียนในกลุ่มทดลองซึ่งฝึก การเขียนลายเส้นอักษรไทยด้วยเครื่องเล่นกับกลุ่มควบคุมซึ่งฝึกการเขียนลายเส้น อักษรไทย ด้วยแบบฝึกแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 นั่นคือ นักเรียนในกลุ่ม ทดลองมีความสามารถในการลากเส้นให้ถูกต้องตามทิศทางมากกว่านักเรียนในกลุ่ม ควบคุม

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

การเขียนลายเส้นอักษรไทยของนักเรียนอนุบาลปีที่ 1 อายุเฉลี่ย 3 ปี 7 เดือน กลุ่มที่ได้รับการฝึกการเขียนลายเส้นอักษรไทยด้วยเครื่องเล่นกับกลุ่มที่ฝึกด้วยแบบฝึกมีสัมฤทธิ์ผลในการเขียนลายเส้นอักษรไทยแตกต่างกันซึ่งพบว่า สัมฤทธิ์ผลของนักเรียนที่ฝึกการเขียนลายเส้นอักษรไทยด้วยเครื่องเล่นสูงกว่าสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนที่ฝึกด้วยแบบฝึก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1. วิธีการฝึกโดยใช้เครื่องเล่นเป็นวิธีฝึกที่สอดคล้องกับธรรมชาติและความต้องการของเด็ก ขณะทำการเก็บข้อมูลพบว่าตัวอย่างประชากร จำนวน 20 คน ซึ่งมีอายุเฉลี่ย 3 ปี 7 เดือน ไม่มีเด็กแม่แต่คนเดียวที่ปฏิเสธการเล่น แม้ว่าการเล่นของเล่นชุดนี้จะต้องเล่นติดต่อกัน 7 วัน ก็ตาม ซึ่งขอคนพบนี้อสอดคล้องกับการวิจัยของเลขา ปิยะอัจฉริยะ (2523 : 56 -61) ซึ่งวิจัยเกี่ยวกับผลของประสบการณ์การเล่นที่มคอการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย พบว่า "ตัวอย่างประชากร จำนวน 60 คน ซึ่งมีอายุเฉลี่ย 5 -8 ปี นั้น ไม่มีเด็กแม่แต่คนเดียวปฏิเสธการเล่น" เช่นกัน
2. เครื่องเล่นชุดนี้เป็นของใหม่ และแปลกตาสำหรับเด็กจึงทำให้เด็กมีความสนใจเป็นพิเศษ ทั้งจำนวนครั้งที่ฝึกเส้นแต่ละเส้นก็มีจำนวนน้อยเหมาะสมกับความยากง่ายของเส้นในตัวอักษรไทย

ขอเสนอแนะ

ขอเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกทักษะการเขียน

จากผลการวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการฝึกเขียนลายเส้นอักษรไทยด้วยเครื่องเล่นมีสัมฤทธิ์ผลในการเขียนลายเส้นอักษรไทยสูงกว่าเด็กที่ได้รับการฝึกเขียนลายเส้นอักษรไทยด้วยแบบฝึก จึงมีขอเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกการเขียนลายเส้นอักษรไทยด้วยเครื่องเล่นดังนี้

1. ในการฝึกทักษะการเขียนลายเส้นอักษรไทยแก่เด็กก่อนวัยเรียนนั้น ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็ก น่าจะนำแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกลายเส้นอักษรไทย โดยใช้เครื่องเล่น ไปปรับเป็นกิจกรรมในการฝึกความพร้อมก่อนการเขียนให้แก่เด็กเรียน ซึ่งแม้ว่าโดยทั่วไปแล้วนักเรียนที่อยู่ในระดับอนุบาล 1 จะยังไม่ได้รับการฝึกให้เขียนลายเส้นอักษรไทย ด้วยเหตุผลที่ว่าเด็กในวัยนี้ยังไม่มีความสามารถที่จะใช้คากับมือให้สัมพันธ์กันไต่มาจนได้ แต่ขณะที่ผู้วิจัยทำการทดลองและเก็บข้อมูลนั้น พบว่า เด็กบางคนซึ่งจับดินสอยังไม่เป็น ก็ยังมีความสนุกสนานและประสบความสำเร็จในการฝึกจากลายเส้นอักษรไทยด้วยเครื่องเล่น

2. ควรจะจัดกิจกรรมการฝึกจากลายเส้นอักษรไทยให้ เป็นส่วนหนึ่งของ การฝึกความพร้อมด้วยการประสานสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ

3. ครูผู้สอนควรให้เด็กได้เลือกเล่นเครื่องเล่นแต่ละชุดตามความสนใจ ของเด็ก โดยไม่ต้องคำนึงว่า เด็กจะได้ฝึกลากเส้นเรียงตามลำดับจากง่ายไปหายากหรือไม่ก็ตาม

ข้อเสนอแนะในการสร้างสื่อการเรียนสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน

1. ควรจัดทำสื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กเล็ก ๆ ในรูปลักษณะของ เครื่องเล่นหรือของเล่น

2. ในการสร้างสื่อแต่ละชิ้น หรือแต่ละชุดควรจะต้องจุดประสงค์หลักไว้ ก่อนว่าต้องการให้เด็กได้ทำอะไรจากสื่อที่สร้าง แล้วพยายามหาจุดประสงค์รองที่สอดคล้องกับจุดประสงค์หลักเพิ่มเติมเข้าไปอย่างเหมาะสม เช่น เครื่องเล่น ซึ่งใช้ เป็น เครื่องมือในการวิจัยนี้มีจุดประสงค์หลักคือ ลายเส้นอักษรไทยทั้ง 13 เส้น จุดประสงค์รองคือการฝึกใช้คากับมือให้สัมพันธ์กัน เช่น การถอด และคิดกระดุมแป้น การใช้เชือก ร้อยรางวัล การสอดรางวัลใส่ในช่องกระดาษ การเก็บรางวัลโดยคิดคะขอย่นริ้ว กระดาษชนิดกาว ระหว่างจุดประสงค์หลักและจุดประสงค์รองมีความสอดคล้องกัน นั่น คือความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ เป็นปัจจัยสำคัญข้อหนึ่งที่ส่งผลให้เด็กประสบความสำเร็จในการเขียน นอกจากนั้นการสอดแทรกเนื้อหาต่าง ๆ ก็ควรจะต้องกลมกลืนกับ สื่อ และจุดประสงค์ทั้งสองด้วย

3. ควรจะเป็นสื่อที่ผู้สอนสามารถควบคุมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปตามจุดประสงค์ของผู้สอนคือ ผู้วิจัยมีเครื่องเล่น 7 ชุด ชุดเรือหาปลา ชุดยานอวกาศ ชุดกบกระโดด ชุดชีวิตกบ ชุดทางสรรพสินค้า ชุดทอผ้าแสนรอย และชุดสวนสัตว์น่ารัก ผู้วิจัยได้อธิบายไว้ในข้อเสนอนี้เกี่ยวกับทักษะการเขียนว่า ครูผู้สอนควรให้เด็กได้เลือกเล่นของเล่นแต่ละชุดตามความสนใจของเด็ก ถ้าเด็กชอบปลา ซึ่งถอยออกมาก็จะเลือกแต่ชุดปลา ถ้าเป็นสื่อที่ไม่สามารถควบคุมได้ เด็กก็จะไปฝึกเฉพาะเส้น เส้นขึ้น ↑ เส้นลง ↓ เส้นนอนเฉียงไปทางขวา → และเส้นนอนเฉียงไปทางซ้าย ← เท่านั้น แต่ถ้าเป็นสื่อที่สามารถควบคุมได้ นั่นคือเด็กชอบชุดปลา ถ้าผู้สอนนำปลาไปติดไว้บนชุดชีวิตกบ เด็กก็จะได้เขียนเส้นโค้ง และถ้าครูผู้สอนนำปลา ติดไว้บนชุด ทอผ้าแสนรอยหรือชุดสวนสัตว์น่ารัก เด็กก็จะได้เขียนวงกลมตามทิศทางต่าง ๆ ดังนี้ เป็นต้น

4. ควรเป็นสื่อที่สามารถดัดแปลงใช้ได้หลายรูปแบบ เช่น ใช้ฝึกทักษะการเขียนลายเส้นอักษรไทย ใช้ฝึกความสัมพันธ์ระหว่างตาและมือ ใช้เล่นทาน ใช้สอดแทรกเนื้อหา ใช้ฝึกความสังเกตความแตกต่าง ความเหมือนและสามารถใช้ชิ้นส่วนต่าง ๆ ในชุดนี้ไปประกอบการเล่นเกมได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะมีการวิจัยเกี่ยวกับการฝึกดัดแปลงลายเส้นอักษรไทย โดยวิธีอื่น เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการเขียนลายเส้นอักษรไทยของเด็กก่อนวัยเรียน
2. ควรมีการวิจัยต่อไปโดยใช้ตัวอย่างประชากรให้มากขึ้นแล้ว ทั้งระยะการทดสอบทั้ง 2 วิธีไว้ระยะหนึ่งแล้ววัดสัมฤทธิ์ผล เพื่อดูว่าการฝึกวิธีไหนที่เด็กคงสภาพความมีทักษะในการเขียนมากกว่ากัน
3. ควรจะมีการวิจัยเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการเขียนตัวอักษรไทยระหว่างกลุ่มที่ใช้การฝึกเขียนลายเส้นต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมความพร้อม กับกลุ่มที่เตรียมความพร้อมแบบปกติ
4. ควรจะมีการวิจัยเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการเขียนลายเส้นอักษรไทยของเด็กก่อนวัยเรียนที่ฝึกด้วยเครื่องเล่นและฝึกด้วยแบบฝึกโดยใช้ครูผู้ฝึกคนเดียวกับทั้ง 2 กลุ่มและใช้ตัวอย่างประชากรที่มีอายุต่างกันไม่เกิน 1 เดือน